

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 4 Czerwca v. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 26 maja.

Rząd Gubernialny gubernii litewsko-wileńskiej przesłał do Redakcyi dla ogłoszenia, jak następuje:

Roku 1823 dnia 16 maja, w Dzienniku Rządu Gubernialnego Wileńskiego zapisano:

Rząd ten, wysłuchawszy przełożenia Jaśnie Wielmożnego Litewskiego Wojennego Gubernatora i Kawalera, pod 15 teraźniejszego maja zNrem 1577, w którym wyraża: iż mieszkaniowie wileński żyd Icko Rit, w prośbie posłanej do JEHO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI CESARZEWICZA JEGOMOŚCI, ze skargą w sprawie swojej, między innemi wyraził, iż w mieście tutejszem znajduje się Berlińska zakazana loterya i uzbierane za bilety wielkie summy wychodzą za granicę — Po wyszukaniu zaś przez tutejszego Policmeystra okazało się, że rzeczywiście przysłano tu z Królewca do żyda Potrucha 40 loteryjnych biletów, które też sprzedane zostały, względem czego Policya wyprowadza śledztwo, dla postąpienia z winnymi podług prawa. — A że Policmeyster w doniesieniu do Jaśnie Wielmożnego Wojennego Gubernatora wyraził, iż oprócz wspomnianych wyżej, do Potrucha przysłanych, drudzy (co bardzo być może) i sami kupując bilety w czasie bytności za granicą i w innych nawet miastach rossyjskich, przywożą je tu, i tym sposobem one się tu utrzymują. — Niektórzy zaś z kupujących wymawiają się niewiadomością o prawie, zabraniającem kupowania i przedawania takowych biletów. — W ustawach zaś dobrego porządku (błahoczynja) wydanych dnia 8 kwietnia 1782 roku przepisano: w punktach: „68. Policya w zdarzeniu prośby, o dozwoleńie rozdawać, lub roznosić, albo przedawać tego miasta albo innego biletów loteryjnych, jeżeli dostrzeże, iż na to JEHO CESARSKIEJ MOŚCI zezwolenie nie nastąpiło, ma tego w mieście bronić.“ „259. Jeżeli kto w mieście bez dozwoleńia Policyi rozda, albo rozniesie, albo przeda, albo kupi, tego miasta, albo innego, albo zagranicznego biletów loteryjnych, tego oddać do Sądu, ażeby był ukarany zarówno, jak w prawie napisano o towarze zakazanym.“ A na mocy 51 punktu tychże ustaw, Naywyżey wydane Ustawy i Urządzenia powinny być przez Policyę ogłaszane. — Wyżej wspomniane zaś Ustawy dobrego porządku, jako wydane przed przyłączeniem jeszcze Litwy do Rossyi, ogłaszane nie były; zatem Jaśnie Wielmożny Wojenny Gubernator zaleca temu Rządowi, dla zapobieżenia nadużyciu w przywożeniu tu zagranicznych biletów loteryjnych i tu ich rozdawaniu, opublikować niezwłocznie powyżey wypisane z ustaw dobrego porządku artykuły o biletach loteryjnych, przez pośrednictwo miejskich i ziemskich policyi gubernii wileńskiej, ażeby na przyszłość nikt niewiadomością prawa nie wymawiał się. — Po wyszukaniu zaś w aktach tego Rządu okazało się: iż kiedy byli JW. Litewski Wojenny Gubernator i Kawaler Baron Beningsen, zaleceniem z dnia 7 kwietnia 1803 roku z N. 625 z wyrażeniem, iż ponieważ wiadomo, że w guberniach litewskich przedają bilety na berlińską i inne zagraniczne loterye, iż to się czynią przez samo nadużycie, gdyż w Ustawie Dobrego Porządku, wyraźnie zaprzeczono roznosić, albo

przedawać wszelkie, w tej liczbie i zagraniczne bilety loteryjne, bez osobnego Naywyższego dozwoleńia, dla tego przekładał temu Rządowi uczynić do miejskich i ziemskich Policyi przedpisanie, o jak naysilniejszém przestrzeganiu, ażeby nikt odtąd biletów na loterye zagraniczne nie rozdawał i nie przedawał, nie zostawiając tych, którzy to przestąpili, bez wypadającego z prawa uzyskania. Przeto ten Rząd przez rezolucyę z dnia 14 tegoż kwietnia zapadłą i wtędyż spełnioną, względem ścisłego i nieodmiennego przestrzegania, około dopełnienia takowego zalecenia wszystkim miejskim i ziemskim Policyom zalecił przez Ukazy, z tem, iżby po wszystkich miejscach ogłosiły, ażeby pod żadnym pozorem nikt nie śmiał przedawać i kupować biletów loteryjnych zagranicznych, pod obawą oddania pod sąd: o czem dla należytey wiadomości ogłosił i przez pośrednictwo wychodzący tu gazety polskie; a Jaśnie Wielmożnemu Wojennemu Gubernatorowi donosił. — Późem JW. Wojenny Gubernator pod dniem 9 maja tegoż 1803 roku z N. 879 ze względu, iż na berlińską loteryę cztery klasy biletów były już rozdane, a nawet na piątą czyli ostatnią pieniądze za granicą zapłacone, przeto, żeby te pieniądze nie przepadły daremnie, znowu zalecił pozwolić użycia nieciągnięney jeszcze wtedy piątey klasy biletów na loteryę berlińską, przestrzegając, ażeby już odtąd, takowych biletów zza granicy nie zapisywano i tu nie rozdawano; na skutek czego, Rząd podług rezolucyi dnia 21 tegoż maja następnego, pod 30 czerwca, wszystkim tutejszey Gubernii Policyom Miejskim i Ziemskim zalecił, iżby na osnowie tego JW. Gubernatora Wojennego przełożenia, pozwoliły użyć biletów, nieciągnięney jeszcze klasy piątey loteryi berlińskiej, a po ukończeniu jego, odtąd pod żadnym nowym pozorem nie pozwalały przedawać i kupować zagranicznych biletów loteryjnych, pod obawą naysurowszey odpowiedzi, a zatem też Policye na osnowie poprzedniczego zalecenia, ażeby miały pilny dozór; o czem i JW. Wojennemu Gubernatorowi przedstawił; wtędyż później, a mianowicie pod 21 maja tegoż roku z N. 963, na prośbę zapisujących z Pruss biletów na loteryę berlińską, iż oni nie wiedząc o zakazie otrzymywania takich biletów, zapisali je już na tę loteryę, która się miała ukończyć przed nastaniem 1804 roku, zapłaciwszy przypadające za te bilety pieniądze, a przez zakaz rozdawania pomienionych biletów stracą oni znaczną ilość przesłanych za granicę pieniędzy, a zatem prosili pozwolenia rozdawać je, dopóki nie ukończy się w tym 1803 roku zaczęta już berlińska loterya, znowu zalecił, przez uwagę, ażeby pieniądze, które wyszły za granicę z przyczyny niewiadomości o zakazie kupowania biletów nieprzepadły bez powrotu, i chociażby nie w zupełney ilości powróciły z wygranej, jeżeli to, co wyrazili proszący jest sprawiedliwym, i jeżeli rzeczywiście otrzymali zza granicy bilety na ciągnącą się wtedy loteryę berlińską, dozwolić im rozdać te bilety, ogłaszając jednak naysurowiey w gubernii, iż jeśliby po ukończeniu ciągnięcia w 1803 roku tej ostatney loteryi, kto później zapisał bilety i rozdał je, tedy nie tylko pozbawi się danych za nie pieniędzy, ale i oddany będzie pod Sąd, jako nieposłuszny władzy. — Oczem i powtórnie ponowił zalecenie, na żalobę tych, którzyby wypisali zza granicy bilety, pod

20 czerwca N. 1261, z tem, iżby pospieszyć z wydaniem, do kogo wypada należytym załatwić, względem pozwolenia rozdać sprowadzone zza granicy bilety na loteryę berlińską zgodnie z dawniejszym przełożeniem, przeto też Rząd, dla wykonania takowych zaleceń i na skutek prośby do niego podanej o rzeczy powyżey wypisanej od Wileńskiego Obywatela i pełnomocnika kolektorów loteryi zagranicznej z yda Leyby Hirszowicza, podług rezolucyey wydanych pierwszey d. 22 maja, wszystkim tuteyszey Gubernii Mieskim i Ziemskim Policjom przepisał, iżby pozwolili użyć biletów niedziagnionej jeszcze piątey klasy loteryi, a po jej ukończeniu pod żadnym zgoła pozorem nie pozwalały sprzedawać i kupować zagranicznych biletów loteryjnych, pod obawą najsroższej odpowiedzialności, około czego policye, aby miały pilną baczość. I w drugiey d. 23 czerwca na taley 4 lipca względem wypełnienia w zupełney ścisłości ostatniego zalecenia JW. Wojennego Gubernatora do tychże Policyi ponowił przez Ukazy, donosząc o tem i JW. Wojennemu Gubernatorowi; ROZKAZAŁ: Gdy Wileńska Policya Mieska, i inne Mieskie i Ziemskie tuteyszey gubernii Policye w wielu innych sprawach, rozpoczętych w różnych rzeczach do nayscia tu wojsk nieprzyjacielskich, donoszą temu Rządowi, iż dzieła te i zalecenia Zwierzchności przez woyska nieprzyjacielskie zostały zniszczone; a ztąd wnosić należy, że i tu wymieniane się Ukazy tegoż Rządu, wydane na skutek przełożenia byłego JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora i Kawalera Beningsena jeszcze w roku 1803, co się tycze ogłoszenia po wszystkich miejscach, ażeby zagraniczne bilety loteryjne odtąd pod żadnym pozorem przez nikogo zapisywane nie były, mogły podpaść zatraceniu; dla tego i dla wykonania wyżej wypisanego przełożenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora, z wypisaniem jego i artykułów Ustawy Dobrego Porządku, stosujących się do zakazu wprowadzania przerzeczonych biletów, do wszystkich tuteyszey gubernii mieskich i ziemskich policyi ponowił zalecenie, ażeby natychmiast po ich otrzymaniu po wszystkich miejscach swej wiedzy i po Kościołach Parafialnych wszelkiego wyznania, takoz w żydowskich i karaimskich szkołach i przyszkolkach, a takoz w meczetach tatarskich z ambon zwyczajnym sposobem ogłosili tak, ażeby na przyszłość nikt już niewiadomością prawa nie wymawiał się, i po dopełnieniu tego Rządowi temu raportowały, nieodmiennie we dwa tygodnie; a w posyłającym się do tuteyszey mieskiej Policyi Ukazie przysłać, ażeby wprowadzające się przez nią śledztwo, względem przysłanych z Królewca do z yda Potrucha 40 loteryjnych biletów, w jak nayrychlejszym czasie ukończyła, i te dla postąpienia z winnymi podług prawa, jeżeli się tacy okażą, odesłała do przyzwoitych miejsc sądowych, obowiązawszy tymczasem Potrucha i dalsze osoby, które otrzymały te bilety, przez podpisy, że więcej tych biletów wypisywać, przyymować, i rozdawać nie będą pod naysurowszą podług prawa odpowiedzialnością, a które podpisy ażeby przysłała od tegoż dnia w dwóch dniach; o czém i Jasnie Wielmożnemu Wojennemu Gubernatorowi donieść. Autentyk podpisali Panowie Zasiadający z należytym utwierdzeniem. Zgodno: Za Sekretarza protokulista A. Ochicki.

Kurs petersburski d. 22 maja: dukat hollenderski nowy 11 r. 80 kop. stary 11 r. 55 kop. Zmiana złota 2 r. 87 kop. Zmiana sre. 2 rub. 72½ kop.

Nieustający dochód komisji umorzenia długów: 68 assygn. - po - 100½ -
68 brzęcząca moneta - 98 -
58 takąż - - - 81½ - } procentow

KRÓLESTWO POLSKIE.

Ostatnia data gazet warszawskich 9 czerwca. Z różnych miast królestwa dochodzą wiadomości, o uroczystym w nich obchodzie rocznicy Wysokich Imienin Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIAŻĘCIA i CESARZEWICZA KONSTANTEGO.

JO. Xiążę Namiestnik Królewski, opuścił dnia

wczorayszego na czas krótki stolicę tuteyszą, dla zwiedzenia Województw Mazowieckiego i Kaliskiego.

JW. Nowosilcow, Senator Państwa Rossyyskiego, powrócił onegdaj z Stolicą do tuteyszey stolicy.

JO. Xiążę Wołkoński, major pułku Iny wojsk rossyyskich, Adjutant Najjaśnieyszego Pana, opuścił d. 4 b. m. stolicę tuteyszą, udając się do wód za granicę.

Od kilku dni *Wista* nagle zaczyna przybierać; w przeciągu 24 godzin wzbrała przeszło na 3 lok i.

Gazeta Kuryer warszawski donosi pod d. 8 czerwca: JW. Generał *Rychter* z miasta *Rigi* przybył do *Warszawy*, powrócił zaś JW. R. czywisty Radca stanu *Bajkow* i Hr. Marszałek *Tarnowski*.

Do gabinetu osobliwości starożytnych w królewskim warszawskim uniwersytecie przysłana została z miasta *Wizny* w województwie sandomierskiem ch rąziw k órą przed 170 laty Stefan Czarniecki, H tman, w sławnej bitwie ze Szwedami przy wiosce *Rus* zdobył, i na pamiątkę w kościele *Wiskim* złożył.

HISZPANIA.

Sevilla dnia 6 maja

(z Gazety Warszawskiej.)

Posiedzenia stanów nagle się odbywają. Treść obrad od d. 25 kwietnia do 1 maja była następująca. Roztrząsanie projektu do prawa względem tytułu własności zajęło sessye d. 26 i 27 kwietnia. Deputowani *Silve* i *Galiano* wniesli, aby stany podały Królowi adres, w którymby Monarcha wynurzył swoje uczucia patriotyczne i razem oświadczył, iż w obecnym przykrem położeniu, w jakim się naród znajduje, oddalenie ministrów nie jest skutecznym środkiem. P. *Galiano* był odmiennego zdania, a że wniosek jego tyczył się sfar, jakie stany i naród gotowe są ponieść, został więc przyjęty. Na sessyi d. 28 z. m. odrzucono stan projekt generała *Riego*, jako przeciwny konstytucyi. Projekt ten ściągał się do tego, aby generała, który go podał, upoważniono do zaciągania korpusu ochotników. *Riego* żądał, aby cała ilota wzięta czoncy mu pensyi w roku 1821, obrocąca była na opędzenie pierwszych potrzeb tego legjonu. Inny wniosek względem noszenia kokardy k lorów czerwonego, zielonego i fioletowego, został podobież odrzucony. Przyjęto następnie projekt do prawa względem utworzenia legjonów cudzoziemskich. Na sessyi d. 29 przyjęto prawo przeciw zbiegom wojskowym. D. 1 maja przystąpiono do nowego wyboru członków komisji stanowych. P. *Ferrer* został mianowany prezesem stanów na miesiąc maj. Deputowany *Maran* wszedłszy na mównicę rzekł: „Polożenie, w jakim się znajdujemy, jest tak dokładne wiadomem, iż mimo wszelkich usiłowań, utać tego dłużey nie zdołamy. Toż położenie wymaga, aby stany były najdzielniejszych środków, a władzy wykonawczej zastawiły przywiedzenie ich do skutku, oraz aby urzędnicy publiczni większy niż dotąd odpowiedzialności podlegali. Pierwszą czynnością stanów powinno być podanie rządowi środków do nabycia pieniędzy. Za pomocą pieniędzy można działania wojenne rozpocząć; pieniądze są tąż samą koniecznością; pieniądze ożywią patriotyzm; obywateli bowiem mają rozkosz patrzeć na wojsko dobrze uzbrojone i n teją wzytki siły, aby naród wyszedł zwycięzko z walki, w którą jest wplątany. Wieśniak z radością weźmie się do broni. Szukamy przeto tych środków, i zgodzimy się na nie jak nayprędzej; śpieszmy na pomoc wojsku i niech wojna stanie się walką narodową. Wniósł nareście P. *Maran* przy końcu swej mowy, aby projekt P. *Sanchez*, podany d. 23 z. m. a mający na celu prośbę, aby sam rząd podał środki opędzenia wydatków wojennych, przyjęty został.

FRANCYA.

Paryż, dnia 23 maja.

(z Gazety Warszawskiej.)

Hrabini *Gothland* (Królowa szwedzka) pożegnała d. 19 b. m. Monarchę naszego i wkrótce uda się do Sztokolmu na ślub syna swego z Xiążniczką *leuchtenberską*.

Xiężna Angouleme przybyła d. 13 b. m. do *Marsylii*, a d. 17 b. m. do *Tulonu*, gdzie właśnie dopiero co wystawioną fregatę w obecności jej spuszczone z warsztu.

Jeden z tutejszych dzienników twierdzi, iż wieść o pojednaniu między Francją a Hiszpanią dla tego tylko puszczone w tutejszej stolicy, aby się cena papierów skarbowych podniosła. Mówiono, iż po weyściu francuzów do *Madrytu*, Anglia wyprawi posła, który ma urzędować przy rządzie ustanowionym przez nich, a jeżeli stany nie przyymą, podadź się mających propozycyę, w tym razie wszystkie Mocarstwa, wraz z Anglią, wspólną siłą, przywrócą pokoy Europie. Dla dania temu większej wiary, twierdzono, iż pewna znakomita osoba zaleciła kupić znaczną ilość rozmaitych potrzeb, i że generał *Molitor* poblił *Ballasterosa* pod *Pragą*.

Jenerał angielski *Wilson* przybył do *Ballasterosa* dla umówienia się wprzód nim sprowadzi do Hiszpanii legion, który miał zaciągnąć w Anglii.

Słychać, iż tymczasowa junta wezwala *Nuncyusa* papieżkiego, bawiącego jeszcze w południowej Francji, aby powrócił do *Madrytu*.

Prepekt w *Perpignan* wydał d. 5 b. m. surowy rozkaz podprefektom i burmistrzom, aby tamowali rozchodzenie się wszelkich szkodliwych wiadomości i pogłosek.

Dla braku koni, konstytucyonisci hiszpańscy ustępujące z *Segowii* zostawili wszystkie działa, oprócz kilku dział polowych, które uczniowie szkoły artylleryczney wzięli z sobą do *Rodrigo*.

Przekonano się o potrzebie wysyłania transportów pod strażą, liczne bowiem oddziały gieryllasów konstytucyjnych utworzyły się w prowincjach hiszpańskich.

Abisbal osadził 8,000 ludzi wawoz *Samosierra*. Artylerya, która była w *Madrycie*, udała się do *Badajoz*.

Jenerał *Albignac*, zapewniony od jenerała *Quesady*, iż twierdza *Santona* podda się za pierwszym wezwaniem, uczynił to; lecz dowódca odpowiedział, iż do ostatniego bionć się będzie. Ztąd więc poróżnili się oba jenerałowie: *Quesada* pojechał do głównej kwatery dla podania skargi. *Albignac* zaś udał się przez *Santander* do *Burgos*.

Przed kilką dniami hiszpani zabrali dwa statki francuzkie, płynące z żywnością do *Bilbao* i zaprowadzili je do *St. Sebastian*.

Lubo *Mina* cofnął się, zostawił jednak kilka oddziałów milicji i gieryllasów, które wojsko francuzkie utrudzają. Dywizya jenerała *Donnadieu* stoczyła z nimi kilka utarczek.

Paryż, dnia 24 maja.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Jenerał *Donnadieu*, wyszedłszy d. 17 b. m. z *Vique*, ciągnąc do *Castel Tersol* spotkał brygadę jenerała *St. Priest*, oczekującą powrotu oddziału, wysłanego na rozpoznanie do okolic tej wsi, którego gdy długo nie widać było, wspomniony jenerał rozkazał brygadzie udać się w dalszą drogę ku *Moya*. Wkrótce potem powziął wiadomość, iż 3,000 wojska liniowego z osady *Barcellona*, w którym znajdował się oddział zbiegów francuzkich i piemontskich, zaynuje wieś *Castel-Tersol*. Jenerał *Donnadieu* ukaż na nią uderzyć trzema kolumnami, które lubo 4-godzinny ogień wytrzymały, bardzo małą jednak w zabitych poniosły stratę: bo tylko 23 ludzi z jednym oficerem zginęło; ranionych zaś było 50. Nieprzyjaciel, który chciał zasłonić odwrót *Miny* ku *Barcelonie*, został pobojowisko okryte trupami i cofnął się ku *San Molin de Godina*. *Mina* z 4,000 wojska stoi w *Cellenti*; teraz konieczne musi z nim przyysć do bitwy. Sądząc z listów pisanych z głębi Hiszpanii, zdaje się, iż stany myślą uprowadzić Króla do wysp Kanaryjskich, wojsko atoli tak się odstrychnęło od stanów, iż przywiedzenie tego zamysłu do skutku wielkiej podpada wątpliwości. D. 17 b. m. były bankier francuzki *Michel* przybył z *Madrytu* do głównej kwatery w *Boceguillas*, i zaraz wyjechał napowrót. Imieniem tamecznego prefekta i władz miejscowych oświadczył życzenie, aby *Xięż Angouleme* przyspieszył wey-

ście swoje do tej stolicy. Mieszkańcy, lubo ogromnemi kontrybucyami przez Hrabiego *Abisbal* uciskani, przesadzają się jednak w okazalem przyjęciu weyści mającego *Xiężęcia*. Prefekt powie- dział nawet Panu *Michel*, iż Hrabia *Abisbal* oszukał wszystkich; iż nikt nie poczytywał za rzecz podobną, aby francuzi przeszli rzekę *Bidassoę*; iż raczej mieszkańców *Madrytu* durzono rewolucyą we Francji, i ustawicznie ich zapewniano, iż stronnictwo konstytucyjne jest licznem i potężnem: Andaluzya okazuje coraz bardziej ducha przeciwnego konstytucyi. Lud w *Sevilli*, mimo obecności stanów, wydaje dzień i noc okrzyki: *Niech żyje Król!* Jenerał angielski *Downie*, będący oddawna przy boku Monarchy hiszpańskiej, został niedawno oddalonym od jego osoby, a to na rozkaz stanów. *P. Robert Wilson* wysiadł w *Korunnie*; że zaś hiszpani nie chcą służyć razem z cudzoziemcami, radzono mu więc, aby się zaciągnął do legionu zagranicznego, który się urządza pod dowództwem pólkownika *Fabvier*; czem rozgniewany *Wilson* wsiał zaraz na okręt i popłynął na powrót do Anglii. Inni twierdzą, iż na statku, który uszedł baczności krążących okrętów francuzkich, udał się do *St. Sebastian*, że przybycie jego tam ogłoszone niedawno wystrzałami działowymi z twierdzy, i że ztamtąd miał wkrótce wrócić do Anglii, chcąc stanąć w *Londynie* przed odroczeniem parlamentu.

D. 18 b. m. rozeszła się w *Boceguillas* wiadomość, pochodząca z dobrego źródła, iż prowincya *La Mancha* całkowicie powstała, przez co związek między *Madrytem* i *Sevillą* został zatomowany.

Dzisiejszy *Monitor* zawiera co następuje: „Posuwanie się wojska naszego w Hiszpanii zwraca powszechną uwagę. Każdy śledzi na mappie działania rozmaitych korpusów. Obróty jednak potęgi naszej morskiej przy obu brzegach hiszpańskich, nie mniejszą powinny wzbudzać ciekawość; staraliśmy się więc zasięgnąć dokładnych w tej mierze wiadomości, które, jako pochodzące ze źródła godnego wiary, udzielamy. Utworzono dwie eskadry, składające się z okrętów liniowych, fregat, korwet i lekkich statków. Jedna krąży na oceanie pod dowództwem Kontr-Admirała *Hamelin*, który przy brzegach Biskai zostawił kilka statków, czyniących ciągle ważne przysługi dowódcom rojalistów hiszpańskich, trzymających oraz w zamknięciu małe porty, zajęte jeszcze przez rewolucyonistów, i od niejakiego czasu wysłał mocny oddział przed *Kadyz*. Druga eskadra, której Kontr-Admirał *des Rotours* dowodzi, krąży na śródziemnym morzu. Ma zlecenie aby strzegła wschodnich brzegów Hiszpanii. Część jej pod sprawą kapitana *Rosamel*, dowódcy fregaty *Juno*, znajdowała się niedawno między wyspami balearskimi i brzegami Katalonii. Krążenia te, które admirałowie, ile możności, stosują do działań wojskowych, tamują związki, któreby rewolucyonisci morzem utrzymywać usiłowali, i przykładają się do przyspieszenia chwili uspokojenia Hiszpanii i powrócenia jej prawemu Królowi. Rozwinięcie wszystkich tych sił zmierza do osiągnięcia takowego celu. Nie wiedzianno jeszcze o przeysciu wojska naszego przez *Bidassoę*, kiedy minister morski przesłał już dokładne przepisy wszystkim dowódcom okrętowym, jak postępować mają, a na wstępie rzeczonych przepisów, umieścił własne słowa *Xiężęcia*, który coraz staje się droższym dla hiszpanów, równie jak dla francuzów. Przepisy te tak się zaczynają: „*Xięż Angouleme*, Admirał Francji, naczelny wódz wojska pirenejskiego, oświadczył hiszpanom w odezwie swojej z d. 2 kwietnia. *Francya nie prowadzi wojny z oyczyzną waszą. Wszystko dzieje się dla was i z wami. Francuzi są i chcą być tylko waszem wojskiem posiłkowem. Nie jest zamiarem naszym, ani przepisować wam praw, ani kray wasz zaymować, niczego nie chcemy, prócz waszego oswobodzenia. W rozkazie dziennym z d. 3 kwietnia powiedział ten *Xięż* wojsku podległemu rozkazom jego. *Chęć zdobyć nie podaję nam orężu w rękę; ożywia nas wspaniałomy-**

„Iny zamiar; chcemy osadzić Króla na dawniejszym tronie jego, pojednać z nim naród, i w kraju wystawionym na bezprawia, przywrócić spokojność i porządek, zarówno potrzebne dla szczęścia i bezpieczeństwa obu państw. Co się tyczy środków przepisanych dla potęgi morskiej, treść ich jest następująca: Same tylko okręty wojenne hiszpańskie, które się nie przyłączą do siły morskiej francuskiej, i statki korsarskie, mają być zabierane. Potrzeby wojenne znajdujące się na okrętach kupieckich, tudzież ładunki tych okrętów, któreby raz przestrzeżone i zatrzymane, chciały jednak wejść do zamkniętego portu, mają zostać pod sekwestrem; okręty jednak potem powinny być oddane. Wszyscy podróżni, oprócz zbiegów francuskich i osób wojskowych, mają być natychmiast uwolnieni. Takie to są tylko ścieśnienia, którym podlega żegluga hiszpańska, tak w Europie jak w Ameryce, dokąd podobnież liczne okręty posłano; a jeśliby poddani Króla Jmci Katolickiego co na tem cierpieli, pochodziłoby to jedynie z własnej ich winy: gdyż bezpieczeństwo handlu morskiego wtedy tylko doznałoby przeszkody, kiedyby oświadczili zamiar wspierania nieprzyjaciół swego Monarchy i kraju. Mieemy nadzieję, iż Francya wkrótce zbierać będzie owoce bezinteresowności i usiłowań swoich; wystawi światu nayspanialszy przykład, i pozyska trwałą sławę, która będzie zasłużoną nagrodą wspianiałomyślnego jej pośrednictwa.“

Dnia 26. Po zajęciu *Castel-Tersol*, w skutku bitwy stoczonej d. 17 b. m., generał *Romagosa* z pierwszym batalionem 18 pólku liniowego, ścigał nieprzyjaciela aż do *St. Felice*, wypędził go z tej wsi, a nazajutrz wróciwszy do *Castel-Tersol*, donosił, iż nieprzyjacielowi wielką zadał klęskę, i że pomiędzy innemi poległ półkownik pólku leńskiego. Generał *Donnadieu* chciał d. 19 b. m. ruszyć ku *Cellent* dla uderzenia na generała *Mine*. *Milans* cofnął się z 3,000 wojska z *San-Saloni* ku *Argens-de-Mar*, żądając zapewne starać się będzie dostać do *Barcellony*.

Onegdaj (d. 24) przybył tu goniec handlowy z Madrytu, który opuścił to miasto d. 16 b. m. i przywiózł z sobą dwa następujące ważne pisma urzędowe. Pierwszem z nich jest odezwa Hrabiego *Abisbala* do mieszkańców Madrytu, a drugim list pisany przez tegoż do Hrabiego *Montio*. List ten rozchodził się wszędzie po całym *Madrycie*.

Odezwa do mieszkańców Madrytu jest w tej osnowie: „Mieszkańcy Madrytu! Gdyby działania wojenne i chęć zasłonięcia szlachetnego ludu madryckiego od wszelkiego niebezpieczeństwa, skłaniały mię do opuszczenia stolicy, wtedy dopiero z niej wyйдę, gdy nieprzyjaciel w skutku zawartej na mocy praw wojennych umowy, przeznaczy osadę do utrzymania publicznej spokojności. Jeśli kilku źle myślących ludzi się nadzieją rabunku i wzniecenia zaburzeń, radzę im, żeby zaniechali swoich niegodziwych zamysłów i przekonani byli, iż przykłądna kara nie minie ich za każdy postępek prawu przeciwny. Szanowałem i szanuję sposób myślenia każdego; gdyż przekonany jestem, iż każdy rząd liberalny tak działać powinien, dopóki ci, którzy nie uznają zgodnie korzyści istnących praw, nie przestaną całkowicie się do nich stosować; jednakże nigdy nie dopuszczę, aby wściekłość stronnictwa zboczyła, krwią ziemię stolicy nierzadniejszego narodu, tudzież aby chciwe i wiarołomne zamysły małej liczby mieszkańców, zagroziły spokojności miasta równie znanego z swojego patryotyzmu jak światła.“

W *Madrycie* dnia 16 maja 1823 roku.

(podpisano) Hrabia *Abisbal*.

Drugie pismo czyli list pisany do Hrabiego *Montio* jest następujący: „Jaśnie Wielmożny Panie! Szef głównego sztabu oddał mi w dniu dzisiejszym list JW. Pana z d. 11 b. m. W odpowiedzi muszę oświadczyć, iż będąc dowódcą powierzonej mi dywizji, winienem pełnić rozkazy

rządu, na którego czele jest sam Monarcha, i że mam mocne postanowienie tak działać, lubo wewnątrz przekonany jestem, iż na nieszczęście narodu, ministrowie rządzący nim, nie są w stanie wyrwania go z krytycznego położenia, w które wprawilo go niedoświadczenie poprzedzających ministrów, i niedarowany nierozsądek ostatnich, którzy obecną wojnę sprowadzili, nie okazawszy energii potrzebnej do utrzymania godności narodu, i nie używszy wprzód środków pojednawczych, przez które umysły w Hiszpanii mogłyby się pojednać i możnaby było zapobiedz, aby obcy nie wdawali się w wewnętrzne nasze rozterki, i nie zgwałcili granicy hiszpańskiej bez wypowiedzenia wojny. Powiedziałem to i powtarzam, iż jako generał słuchać muszę rozkazów rządu, i niepowiniennem dawać przykładu nieposłuszeństwa, którego łatwo by naśladowali ci, których Król poddał moim rozkazom, i które otworzyłyby jabszerne pole chciwości. Ale jako obywatel hiszpański, nie działając wbrew prawom, mogę mieć własny sposób myślenia względem stanu mojej oyczyzny i środków, którychby użyć można dla ocalenia jej od zguby, jaką jej gotuje niezgoda, fanatyzm i egoizm tak rozmaitych dowódców stronnictw, którzy pokrywają swoje chciwe życzenia miłością oyczyzny, jako też znacznej liczby osób, które nie mają do stracenia i nadzieje swoje zasadzają na zaburzeniach i rabunku, a którym tam tylko udaje się granie wielkiej roli w towarzystwie, gdzie wszystkie tamy karności i uszanowania dla praw są przełamane. Zdaniem moim jest, iż większa część narodu nie chce konstytucji z 1812 r. Ale nie do mnie należy zgłębianie powodów, które zrzuciły jawne oderwanie się od posłuszeństwa dla praw w skutku jej ustanowionych. Większość niech to rozstrzygnie.“ — Następnie podaje Hrabia *Abisbal* wiele uwag i kładzie następujące zasady utrzymania pokoju i zgody: iż należy oświadczyć wojsku wkraczającemu, że naród zgodnie z Królem gotów jest zrobić w konstytucji odmianę, które z doświadczenia koniecznymi się okazały, dla pogodzenia umysłów hiszpanów, dla utwierdzenia ich szczęścia, i dla zapewnienia prawego tronu; że w skutku tego, wojsko wkraczające powinno opuścić kraj hiszpański i układać się z Hiszpanią, poprzyjacielsku drogą dyplomatyczną; że Król i rząd powinni powrócić do *Madrytu*, jako stolicy, aby nie powiedziano, że Król wbrew swojej woli bawi w *Sevilli*; że trzeba zwołać nowe stany w celu zaprowadzenia zmian w konstytucji; że trzeba przełożyć Królowi, aby mianował nowych ministrów z ludzi, nienależących do żadnego wyłączonego stronnictwa, i mogących tym sposobem zasługiwać na ufność hiszpanów i obcych mocarstw; że należy ogłosić zapomnienie przeszłości i zgodzić się na słuchanie rad ludzi, znanych ze swojej opinii, zasług i miłości oyczyzny. — To jest moje osobiste zdanie (pisze dalej Hrabia *Abisbal*), jako obywatela hiszpańskiego, którego przestrasza obecny stan oyczyzny, i który życzy sobie przelewem krwi własnej oszczędzić krew swoich współziomków. — Z radością zgodzę się na każde przedstawienie zgodne z temi świętymi celami — Niech Bóg zachowa JW. Pana. W *Madrycie* d. 15 maja 1823 r. (podpisano) Hrabia *Abisbal*.

D. 27 maja. Wczora doszła tu przez telegraf następująca wiadomość od Hrabiego *Guilemota* z *Alcovendas* pod d. 23 b. m.: „Xiążę *Angouleme* znajduje się od d. 22 b. m. w tem mieście (odległem blisko 2½ mil niemieckich od *Madrytu*). Przednia straż i brygada dywizji generała *Oberta* weszły d. 23 b. m. rano do *Madrytu*. Jutro rano na czele reszty wojska naczelny wódz odprawi swój wjazd do tej stolicy. Oczekiwani tam jesteśmy z największą niecierpliwością.“

Hrabia *Roztopczyn*, który w przeszłym tygodniu wyjedzie do *Petersburga*, miał d. 23 b. m. prywatne wysłuchanie u Króla Jmci.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.

Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 67.

Wilno dnia 4 Czerwca Roku 1823 v. s.

Pieniężne ofiary zebrane w mieście Wilnie dla Greków.

Prezydent Rady Franciszek Poznański ass. rubli 50, Kolleski Registrator Ługayło Antoni sr. kop. 50, Eleutery Kamieński Buhalter rub. sr. 1, Grzegorz Łunkiewicz R. M. W. as. rubli 10, Ludwik Karner R. M. W. as. r. 10, Kolleski Sekretarz Jan Tolstonohow kop. sr. 25, Leopold Krupiński R. M. W. as. r. 10, Józef Woytkiewicz Sekretarz Rady M. W. r. sr. 1 kop. 50, Andrzej Woronowicz R. M. W. sr. r. 2 kop. 50, Jan Geysler Radny M. W. as. r. 10, Jan Mierzwiński r. sr. 1, Wileńscy kupcy: Jan Zaycow as. rubli 50, Tychon Zaycow as. r. 100, Alexander Popow as. 10, Jan Hubarew as. r. 15, Alexy Nowikow as. r. 5, Józef Krzyżanowski as. r. 10, Jan Bido jeden dukat złotem; od Wileńskich kupieckich Izby dano as. r. 100, kupiec Wileński Wasił Pietrow Honczarew as. r. 15.

Zgodno: Sekretarz A. Łazarowicz.

W e z w a n i e.

1. Konsystorz Rzymsko Katolicki wileński ogłasza półroczny termin Ur. Jakubowi Tokarzowskiemu Tutularnemu Sowietnikowi do stannosci w swym Sądzie przez siebie lub prawnie umocowanego plenipotentą dla rozprawy o nieważność ślubu małżeńskiego z żoną Ur. Heleną z Głowackich Tokarską Tytularną Sowietnikową; po upłynieniu jakowego terminu, taż sprawa chociażby pod niestannosc pozwanego, przy zastępstwie podług praw przysięgłego obrońcy, ostatecznie przeprowadzoną i rozsądzoną zostanie. Assessor Kanonik Wileński X. Jan Leśniewicz. Sekretarz Wincenty Stefanowski.

L i c y t a c y a.

1. Oł Wileńskiej Składowej Tamożni ogłasza się niniejszém, że przy niej we trzech terminach, to jest: 1szym 6, 2gim 7 i w 3cim ostatecznym 12 czerwca terażn. roku będą się wyprzedawać z publicznego targu, zrana od godziny 9 następujące skonfiskowane towary, a mianowicie: sukna różnych kolorow 17 sztuk 305 $\frac{3}{4}$ arszynow, bomby różnokolorowej 18 sztuk 625 $\frac{1}{2}$ arszynow, borli farbowanej ciemnosiniej 1 sztuka 34 $\frac{1}{2}$ arszynow, materii bawełnianej 3 sztuki 79 arszynow, nankinu różnego koloru 33 sztuki 1507 $\frac{1}{2}$ arszynow, perkalu nabjanego różnokolorowego 55 sztuk 1892 arsz., gingamu różnokolorowego 29 sztuk 986 arsz., demikatonu czarnego 4 sztuki 118 arsz., kalenkoru białego 20 sztuk 285 arsz., chustek wełnianych 4, chustek bawełnianych różnego koloru 249, talisow białych wełnianych 2 sztuki i 6 połówek, haftan żydowski czarnego demikatonu noszony 1, spodnie sukienne czarne krótkie noszone 1, kuszak czarny starv 1, waliza skurzana stara 1. Dnia 2 czerwca 1823 roku.

Zarządzający fon Smitten.

Sekretarz Perfiljew.

o Zbiegach.

1. Oł Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectw areztanci Jan Wiszniewski, Symon Hryniewicz, Bonifacy Trojanicki, Piotr Jehorow i Dziomka, niepamiętający miejsca urodzenia i nazwiska, z których pierwsi dwaj chociaż powiadali: Wiszniewski że jest poddanym Wołyńskiej gubernii, ostrońskiego powiatu obywatelki Olizorowej, a Hryniewicz mieszczaninem Xięstwa Warszawskiego (teraz Królestwa Polskiego) departamentu łomżyńskiego z Wielkiej Góry Kalwaryi, służył w wojsku polskim, po rozbiciu którego w r. 1812, przebywał w wi-

tebskiej gubernii w lepelskim powiecie w różnych miejscach; lecz takowe ich opowiadanie po uczynionych wyprawkach, w istocie nie potwierdziły się; Trojanicki rodem z Królestwa Polskiego, z miast Sieyny, a Jehorow i Dziomka niepamiętający miejsca swego urodzenia, uznani za włóczegow a dla niezdatności do służby wojskowej odesłani do Syberji na posilenje. Przymioty pomienionych włóczegow: Wiszniewski wzrostu 2 arsz. 6 $\frac{1}{2}$ wiersz. twarzy okrągłej czystej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie, wąsach i brodzie ciemnorusych, od urodzenia lat 35, Hryniewicz wzrostu 2 arsz. 4 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy okrągłej pełnej, nosa miernego, oczu błękitnych, włosów na głowie, wąsach i brodzie czarnych od urodzenia lat 35, Trojanicki wzrostu 2 arsz. 4 wiersz., twarzy podługowatej suchej, nosa miernego, oczu błękitnych, włosów na głowie i wąsach ciemnorusych, na prawej ręce palec ukazujący od poderznięcia żyły nie zgina się, od urodzenia lat 25, Jehorow wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy okrągłej czystej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnorusych a na wąsach światłorusych, na prawej ręce palec skazujący przykurczony, od urodzenia lat 27, i Dziomka bez nazwiska, wzrostu 2 arsz. 1 wiersz., twarzy okrągłej czarniawej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie czarnych, od urodzenia lat 27. Dnia 23 maja 1823 roku. Mińskiego Gubernialnego Rządu Sekretarz Felicyan Arcimowicz.

1. Excerpt z protokołu potocznego Sądu Grodzkiego Powiatu Nowogrodzkiego w poniżej wyrażoney dacie zapisanego oświadczenia, i w teyże dacie pod Pieczęcią Urzędową Grodzką Nowogrodzką stronie wydany.

Roku tysiąc ośmset dwudziestego trzeciego miesiąca maja dwudziestego piątego dnia przed aktami JEGO IMPERATORSKIEY MO-SCI Grodzkiem Powiatu Nowogrodzkiego stanawszy osobiscie JW. Xawery Hrabia Niesiołowski Jenerał Brygady woysk polskich i kawaler, oświadczenie w poniższej treści do zapisania podał. Niżej podpisany mając sobie za pewniony od W. Kajetana Kobylińskiego Rotmistrza Smolenskigo rewersem jego własnoręcznym w dniu dziewiętnastym marca tysiąc ośmset jedynastego roku wydanym, zwrót obliżu mojego na sumę czerwonych złotych sto pięćdziesiąt W..... Dziubczyńskiemu wydanego, a przy nabyciu dobr Polonki, Gorzelni i Swiran przez wyżej pomienionego W. Rotmistrza Kobylińskiego do spłacenia przejętą. Gdy takowego obliżu mimo zapewniania cy do zwrócenia rewers i mimo zgłaszanie się listowne do W. Rotmistrza Kobylińskiego dotąd mi nie zwrócono, przeto aby przez jakikolwiek przypadek nieraz wspomniony mój obliże nie przeszedł w ręce osob takich, któreby z niego mogły zrobić nadużycie i u mnie lub suksessorow moich w czasie późniejszym upominać się, przez niniejsze oświadczenie ogłaszam, że jest zupełnie przeze mnie opłacony i żadnego waloru mieć nie może. Datt w Nowogrodku roku tysiąc ośmset dwódziestego trze-

ciego dnia dwódnastego piątego maja (podpisano) Xawery Niesiołowski, b. Jenerał w. polsk. Zgodno z Protokółem świadczę Augustyn Zienowicz Grodzki Powiatu Nowogródzkiego Rejent.

O możliwości umieszczenia tego oświadczenia w Gazecie Kuryera Litewskiego poświadczam. Józef Rajewski Grodzki powiatu Nowogródzkiego Sędzia.

1. Oświadczenie imieniem star. Izraela Kalmanowicza Rozengartena Obywatela Miasta Wilna z następnego czyni się powodu: oświadczający się mając przez star. Izraela Jankielowicza Straż dokument przelewny roku 1818 gbra 20 wydany et eorund: 22 w Ziemstwie Wileńskim przyznany, na dekreta oczeviste 1814 i 1815 w Grodzie Powiatu Trockiego zapadłe i onym przysądzone summy zł. pol: 17 765 groszy 11 na star. Tanchetu i Josieliu Mejerowiczach i kupcach Jurborgskich synow zeszłego Ieka, niemoiety kwietacyą w roku 1817 januaryi 25 dnia od WJP. Augustyna Łukaszewicza Rejenta Ziemskiego Powiatu Trock. star. Izraelowi Jankielowiczowi Strazowi wydaną, a przez tegoż oycę Łukaszewicza w roku 1818 julii 19 dnia potwierdzoną, a mnie oświadczającemu się jako przelewnemu nabywcy należną, gdy więc w terażniejszym czasie wszystkie powyżey wyszczególnione w datach tranzakta przezemnie zatraconemi zostały, zaty m przez niniejszy Akt urzędowy zapowiadam, iż gdyby kto powyższe dokumenta znalazł, więc onych o oddanie za przyzwoitym wynagrodzeniem upraszam, w przypadku jeśliby zaś doszły ręk debitorów moich, na których dekreta uzyskane i za onemi czyni bno frymark na krzywdę oświadczającego się, w takim razie, że porządkiem prawnym oto mieć będę, przez niniejsze oświadczenie ogłaszam i one własną ręką podpisuję. Izrael Kalmanowicz Rozengarten.

Roku 1823 miesiąca maja 30 dnia przed aktami Ziemskimi powiatu Wileńskiego stawając obecnie star. Izrael Kalmanowicz Rozengarten takowe oświadczenie wpisać do protokołu podał i one w tymże protokole własną podpisał ręką.

Przyjąłem Jan Zienkiewicz Wileński Ziem. Rejent.

Ze takowe oświadczenie jako w akta zapisane do druku przez redakcyą przyjęte być może zaświadcza Rejent Jan Zienkiewicz.

1. Sąd Główny Wileński dawnego czasowego Departamentu dekretem oczywistym dnia 11 mca gbra 1822 roku w sprawie WW. Rubaźewiczow z WW. Jankowskiemi po dekrete Grodzkim Telszewskim z rejestru appellacyynego ogłoszonym, sądził na pewnych punktach dla obu stron przysięgę i po uchyleniu założonej ze strony WW. Jankowskich appellacyi przez rezolucyą dnia 18 mca gbra dał remissę na wykonanie przysięg obu stronom do Sądu Ziemskiego Telszewskiego do dnia 20 januaryi 1823 roku: następnie przedłużył wykonanie przysięg do dnia 1 marca, naostatek przez Rezolucyą dnia 10 marca poraz o tatti odłożył do 30 mca junii 1823 roku. Ponieważ zaś w całym przeciągu tego czasu czy-

niaty niniejsze doniesienie pomimo kilkakrotnie powtarzanych korespondencyi nie mógł dotąd dowiedzieć się nawet o mieyscu przebywania aktora swojego W. Tadeusza Jankowskiego i żadney od niego nie odebrał odpowiedzi; więc w celu uwiadomienia tego W. Tadeusza Jankowskiego o ostateczney Rezolucyi Departamentu czasowego, jak również, że w razie niewykonania do dnia 30 Junii idącego Roku przed Sądem Ziemskim Telszewskim sądzzonego juramentu podpadnie nieodzowney amissyi; postanowił donieść jemu przez gazetę Kuryera Litewskiego z tém nadto ostrzeżeniem, że w przeciągu tego czasu powinien wyjąć rotę juramentu z dekretu wyżej datą cytowanego, i podług niej w Sądzie Ziemskim Telszewskim wykonać przysięgę co też i przez niniejsze pismo dopełnia. Datt roku 1823 mca junii 1 dnia. Ignacy Engiewnicki Adwokat Sądu Głównego Wileńskiego.

Wolno umieścić w Gazecie Kuryera Litewskiego. Teodor Wankowicz Assesor Sądu Gł: Departamentu Wremiennego.

E x d y w i z y a.

1. Urząd Exdywizora: na rozdział majątku zeszłego Franciszka Roztockiego Sędziego Granicznego Słonimsk. Mironim i Dziadkowicze zwanego, w powiecie Słonimsk: położonego, r. 1814 gbra 5 przeznaczony, spełniając dane sobie poruczenie zjazd pierwszy r. 1815 febr. 3 ułatwił, a później za wydanym przez strony obwieszczeniem, dnia 10 maja, 1823 r. sprowadzony, w tym czasie znalazłszy nieukończoną mapę komorniczą i potrzebę weryfikacyi wymiaru geometrycznego, na żądanie stron JW: Rudolfa Hrabu Tyzenhauza Szefa artyleryi woysk pols., jak niemniej WW: Teodory z Plaskowickich Roztockiej Sędziowej, tudzież Juřewiczow, Bańiewiczow, i XX: Bazylianow Bytenskich, którzy z oddzielną swoją do tej Exdywizyi weszli prośbą, ukończenie rzeczoney mapy i weryfikacyą wymiaru Komornikom przez Sąd Główny zapisanym polecił, a dla pewniejszego tej czynności ułatwienia, trzeciego Komornika Powiatu Lidzkiego przez strony życzonego W: Zenowicza przydał. Tudzież ponowić komportacyą przed aktami Ziemsk: Słonimskimi w dniu trzecim julii idącego roku z sześciu tygodniową persystencyą wszystkim stronom do tego konkursu przychożącym, i XX: Bazylianom nakazał. Zjazd następny z Deputatem Duchownym na dzień 30 gbra terażniejszego roku do Miromina przeznaczył w jakowym terminie, a żeby wszyscy pretensorowie stosunki swe do funduszu zeszłego Franciszka Roztockiego regulujący przychożili, sub amissione causa ostrzeżę, i w tym celu przez niniejsze ogłoszenie Kuryera Litewskiego Sąd exdywizorski potrzykrotnie wzywa. Andrzej Mikulski Podkom: Słonimsk: Prezydnujący. Jan Sidorowicz Sędzia Gran: Słonimsk: exdywizor. Ignacy Siatkowski exdywizor. Xiądz Ignacy Homulicki Deputat. Józef Witkiewicz Rejent Ziem: pruzañs: i exdywizor.

P o z e w.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego Całą Rossyą etc. etc. etc.

UUr. Xięcin Franciszkowi Sapiezie Tay-

nemu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI So-
wietnikowi Kawalerowi i Komandorowi, Xię-
żniczce Stefani Radziwiłównie z dokładem O-
pieki, Maryannie z Grabowskich Ożarówskiej
Jenerałowej woysk Pol., Pelagii z Grabow-
skich Grafini Grabowskiej Komuszyń Litew.
z dokładem potomstwa i opiekunów, całej Je-
dnoci Ewangelickiej, sukcesorom zeszłego
Albrychta Grabowskiego Porucznika woysk Pol.,
mianowicie Karolowi Kapitanowi woysk Pol.,
Albertowi Porucznikowi gwardyi Pruskiej, An-
nreli w pańieńskim stanie Grabowskim, z Gra-
bowskich Nowińskiej Rotmistrzowej półku
Tatarsko ułańskiego, Wiktorii z Ogińskich Hra-
bini Zymewowej Starościnnie Berżnickiej, Igna-
cemu Sicheniowi Star. Kąmieńczuckiemu, nie-
wiadomemu z imienia Hlebowiczowi, Xiędzu
Bartłomiejowi Iwanowskiemu Proboszczowi Ro-
skiemu, z Pruszanowskich Dobrowolskiej Pół-
kownikowej woysk Ross., Xiędzu Choderow-
skiemu Plebanowi Koszelskiemu, Felixowi Jel-
skiemu Podkomorzemu Wołkowyskiemu jako
opiekunowi nieletniego potomstwa Franciszka
Jelskiego, Józefowi Wolbenowi, jako opiekunowi
nieletnich Potoczów, nie wiadomemu z imie-
nia Soleckiej z dokładem Opieki, Stefanowi
Grafowi Grabowskiemu Jenerałowi woysk Pol-
skich i Kawalerowi, Bogusławowi Koszyckie-
mu b. Asse-er. Sądu Niższego, Harlampow-
czowej z dokładem męża, Józefowi Brandtowi,
Abptom półkownikom woysk Rossyjskich, To-
maszowi Malinowskiemu Łaskiewiczowi, Ja-
skłowskiemu, Konopackiemu, Józefowi Brynko-
wi Star. Piekarskiemu, Alexandrowi Swetschi-
nowi Radey Stanu, ludziom służącym w Tu-
linie oraz u zeszłego Półkownika Grabowskie-
go, Star. Tyłkowej kupcowej Szeruszewskiej,
i dalszym wszystkim kredytorom i pretensio-
rom ze złych Zygmunta i Maryanny z Potoc-
kich rodziców, Alexandra Półkownika woysk
Rossyjskich, i Xawerego synów Grabowskich,
do dóbr Teolina pretensyi mieć mogącym, po-
zew przed Sąd Exdywizorski za dekretem re-
missyynym Sądu Gł. Grodzień. 2go Depar. na
dniu 2 julii r. b. reasumować się mający, z
instancyi tegoż Ur. Xawerego Grafa Grabow-
skiego, wyniesiony mieniąc oto: Gdy po uczy-
nionym 12 apr. 1822 r. oświadczeniu delatora
Sąd Gł. Grodzień. 2go Departamentu dekre-
tem remissyynym 1823 maja 4 ferowanym ex-
dywizyą dóbr Talina ku uspokojeniu wierzycie-
li zeszłych Krayczych i Półkownika Grabow-
skich oraz żał. się delatora na zniesienie za-
winień rodzicielskich/zadłużającego się zadeter-
minował, reguły temu Sądowi przepisał i reas-
sumować swe czynności na dniu 2 julii pole-
cił, żalący się więc pozyskując wszystkich obżał.
wiadomych kredytorów i pretensorów, oraz
bydź mogących przed Sąd Exdywizorski na-
stępne zakłada prośby: reguły dekretem remis-
syynym przepisanych wypełnienia, a w tej
kolei, komportacyow na wszystkich w stosno-
ku do potrzeby obszerniey na Sądzie Exdywi-
zorskim odkryć się mającey naznaczenia, aktów
determinowania, tego nakoniec zdecydowania,
co w czasie sprawy proszonym i dowiedzionym
zostanie.

Roku 1823 maja 22 dnia wożny tego po-
zwu kopią przed Sąd Taxatorsko Exdywizorski
na dniu 2 julii w Teolinie reasumować się ma-
jący, na instancją JW. Xawerego Grafa Gra-

bowskiego, wszystkim kredytorom i pretensio-
rom do dóbr Teolina wyż pomienionym i nie
wyrażonym, celem opublikowania przez Gaze-
ty do drzwi Kancellaryi Ziemskiej Wołkowys-
kiej przybiłem. Jan Jabłoński W. P. W.

Roku 1823 miesiąca maja 22 dnia. Przed
aktami Ziemskimi Powiatu wołkowyskiego,
stanawszy osobiście wożny wyżej wyrażony,
takowy kwit Rellacyiny podanego pozwu ze-
znał, i dla dowodu w xiędze aktowej własno-
ręcznie podpisał się, przyjąłem i że jest w Ak-
tach świadczę. Stanisław Chodorowicz Re-
gent Ziemski powiatu Wołkowyskiego.

Roku 1823 miesiąca maja 23 takowy po-
zew autentyczny może bydź przyjętym do
Gazet Kuzyera Litewskiego i opublikowanym,
świadczę Józef Kalenkiewicz Pisarz Ziem.

Przedaż majątku.

3. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogła-
sza się, iż na usatysfakcyonowanie uciążącego się na
skarbowym podradczyku, Rzeczyckiego Powiatu O-
bywatelu i byłym normalnym Sędziu Michale Mor-
giewiczu znacznego. co do prowiantu skarbowego
uzyskania, przeznaczono na przedaż z publiczne-
go targu majątek tegoż, w Rzeczyckim powiecie
położony, nazwany Felicjanów, albo Kapiersawka,
w którym dworne i folwarczne budowle drewnia-
ne z przynależącemi do nich zabudowaniami, rze-
czy ruchome, bydło rogate i nierogate, oceniony
1231 rubli 96½ kop., dworna orama ziemia, siano-
żęci, las, poddanych mężczyzn 226, kobiet 243 dusz,
z ich majątnością i ziemią ocenieni 22600 rubli
srebrem, rocznego z takowego majątku dochodu wy-
rachowano z panszczyzną 2,156 rubli 75 kop. ta-
koż srebrem; a zatem życzący kupić takowy mają-
tek zechcą przybywać do tego Rządu na terminy
istny następnego junii 18, 2gi tegoż junii 30, a 3ci
od dnia ostatniego wydrukowania w publicznych
Sanktpetersburskich albo Moskiewskich gazetach
(gdzie to później nastąpi) we trzy miesiące; takowego
majątku opisanie i warunki okazane będą życzącym,
za przybyciem ich tu na targi. Dnia 23 maja
1823 roku. Sekretarz F. Arcimowicz.

3. Oświadczenie wspólnie z naysolenniey-
szem zażaleniem, imieniem doktora medycyny
Jakuba Liboszyca, czyni się z takiego zdarze-
nia: doszła do żalującego wiadomość, że nieja-
cys Żydzi posiadają z podpisem moim na znaczne
summy dokumenta, żalujący będąc pewnym że
żadnemu Żydowi nie dłużnym niejest, chciał się
zapewnić orzetelności pogłoski: jakoż przezie-
rając ściśle intabulacyą, znalazłem w Ziemstwie
wileńskim aktykowane dwa dokumenta z pod-
pisem jakoby moim, w hebrajskim dyalekcie bę-
dące cerografami zwane, z których jeden z ter-
minem oddania w dniu 6 marca 1807 roku na
summę rubli srebrnych 3,000, a drugi z termi-
nem opłaty 1810 apryla 21 na czer. zł. 1500,
oba zaś na ukaziciela wydane, i przez niezna-
jomych Żydów do aktów Ziemskich Wileńskich
wprowadzone. Tak znaczne summy gdyby ża-
lujący był komu dłużnym, przepomnieć nie mógł-
by, ani właściciel tych pism, gdyby mu się na-
leżały summy, nie o mieszkaby ich przez lat
tyle dopomnieć się: wyraznie więc odkrywa się
podstęp jakiś, i albo rzeczzone pisma nie noszą
podpisu mojego, albo zachwycono podstępem
moje blankieta, lub też i cerografy, i czekają
śmierci mojej, aby potem zyskać pieniądze, któ-
rych mnie nigdy, ani w gotowiznie, ani innym
niezaliczono sposobem; domniemanie zaś to
tem więcej sprawdza się, że posiadający cero-
graffy fałszywie na nich pozapisywali, jakoby

ja każdorocznie procenta opłacał, co jest wyrażną bayką: bo ja nikomu dłużnym tych summ nie będąc, procentów płacić nie mogłem: bo nawet żadnego z posiadających Cerografy powyższe nieznam i niewidziałem. Żalujący chcąc sobie i swoim następcom zapewnić spokojność, życzyłby przekonać się od właścicieli tych pism, jakim je sposobem posiadają, i czy podpis na nich jest mojej ręki; lecz kiedy mimo naysilniejszych starań odkryć posiadających rzeczzone cerografy nie może więc niniejszym oświadczeniem publicznie zapowiada, że pomienionych cerografów nikomu niewydawał, summ niemi objętych nikomu z żadnego względu nie zawiął i procentów nie płacił, a tym sposobem, że rzeczzone cerografy z formy swojej i nastania nikczemne i prawom przeciwne, jeśli i noszą na sobie mój podpis, jako podstępne i zdradą zachwyczone, waloru znaczenia mieć nie mogą, aby zaś właściciele tych podstępnych pism niewymawiali się niewiomością, więc przez gazetę publiczną wzywam ich, aby objawili swoje nazwiska, albo zwrócili podstępne pisma, albo jak narychley, szli do udowodnienia stosunków swoich. Jakób Leboschitz.

Roku 1823 miesiąca maja 18 dnia przed aktami Ziemskimi Powiatu Wileńskiego stawając osobiście WJPan Jakub Liboszyć doktor medycyny, oświadczenie niniejsze wpisać do protokołu podał i one własnoręcznie podpisał. Przyjąłem Jan Zienkowiec Wileń. Ziem. Regent.

Roku 1823 mca maja 24 dnia. Takowe oświadczenie Redakcyja może umieścić do gazet Kurjera Litewskiego poświadczam. Prezydent Ziemski Powiatu Wileńskiego Michał Sawicki.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEGO MOSCI Samowładnego Całą Rosyją etc. etc. etc. Ur. Stanisławowi Monginowi Pol. b. woysk pol., Tadeuszowi Pisar. Ziem. Telszew. oycu, Romanowi Regen. Gran. Kowień. synowi, Bogumile córce Witkowskim, Felicyanowi Chrzczonowiczowi, Feliksowi i Tekli z Kayszów Kossakowskim Deput. Wywod., oraz successorom zeszl. Antoniego Kayszy, Tomaszowi Grzyńskiemu Sędz. Gran. Kowień., Ignacemu Brzezińskiemu, Michałowi Grzymajłowskiemu Rotm. Ptu Wilkom. i Józefowi Staszewiczowi, pozew edyktałny przed Sąd Taxatorsko Exdywizorskim funduszu Jana Mongina w mieście Wilkomierzu sądzący się, z instancyi tegoż Jana Mongina Komisar. cywil. woyskow. wynosi się o to: iż obzał. Możeyko, jako successor brata swojego Józefa, za opłacone pieniądze Usukowskim został dłużnym zł. pol. 600, obzał. Witkowsky podług obligu r. 1796 apr. 22 d. zawiniąją czer. zł. 100 na jakowe pieniądze ewikcyja na folwarku Modelaszach w pcie Kowień. istnieje, którą Urodz. Stanisław Cieszytor Sędz. Ziem. Kowień. z obzał. Bogumiłą Witkowską zafrymarczyć usiłuje, obzał. Felicyan Chrzczonowicz za obligiem w r. 1793 czer. zł. 4, obzał. Kossakowsky za obligiem w r. 1717 mar. 23 przez Jana Kayszy wydanym z ewikcyją na Rudianach i Normayniach zł. 100, obzał. Brzeziński za kartą 1803 roku julii 3 zł. 40, r. 1791 8bra 14 d. zadłużył się czer. zł. 4, obzał. Grzymajło, w r. 1795 9bra 5 obzał. Staszewicz na inskrypcyą rub. 8r. 12, wszyscy obzał. żał. Monginowie zawiniłi się,

których do jednoczasowej rozprawy pozywa w probach summ wszystkich na debitorach cum altero tanto sądzenia, i do massy pod konkurs idącej wcielenia, z nadgodą expensow prawnych.

Roku 1823 mca maja 24 d. Woźny świadczę, iż kopią tego pozwu z autentykiem zgodną w sprawie WJP. Jana Mongina Kom. cywil. woyskow. wszystkim W W. JPanom pozwanym do drzwi Sądowych przybiełem, i o rozprawie w Sądzie Taxatorsko-Exdywizorskim funduszu WJP. Jana Mongina Kom. cywil. woysk. w mieście Wilkomierzu agituującym się zapowiedziałem. Antoni Burneyko Woźny Sądu Grodz. Ptu Wilkom.

Roku 1823 mca maja 24 d. przed Aktami Grodzkimi Ptu Wilkom. stawając obecnie wżny w górze na podpisie wyrażony relacyą podającą się pozwu urzędowie zeznał. Przyjąłem Jan Orłowski Grod. Wilkom. Regent.

1823 maja 24 Sąd Exdywizorski za remissą Sądu Ziem. Ptu Wilkomier. na usatysfakcyonowanie wierzyteli W. Jana Mongina exystujący, gdy w kategorii nie letnich Monginów dzieło oblikwidacyne z Opieki Dworzeńskiej Ptu Wilkom. dla dopelnienia lokacyi otrzymał, a gdy potrzeba było wyjścia terminu zapozwu po zawiniających do massy wyniesionego, wynikła, przeto do tego terminu wzięcie do namowy ostanowiając, uszytłkich interessowanych niniejszego konkursu zawiadamia, że w roku terażniejszy bieżącego junii 20, niezawodnie do namowy wezmie, i na niestawających amissye zapisze. Aniół Książ Zagiel Pisarz Ziemski Ptu Wilkomier.

Takowy pozew edyktałny wespył z awizacyą można do Kurjera Litew. zamieścić.

Aniół Książ Zagiel Pisarz Ziem. Ptu Wilkom.

3 Od Litewsko-Grodzieńskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się: iż majątek Kulbaki w tutejszey Gubernii w grodzieńskim powiecie położony, ze wsiami Konkoli i Chwosceyki przeznaczony był za skarbową należność z publicznych targów na sprzedaż, i w skutek tego przybywszy na ostatni termin obywatel Karol Borzęcki dawał summę 2,364 rubli srebrem, i którą złożył w Izbie Skarbowey. Lecz że takowa summa niejest korzystną dla skarbu, a kupienie tego majątku przez Borzęckiego jeszcze nie potwierdzone, a zatem postanowił Rząd Gubernialny uwiadomić Publiczność, czyby się kto nie znalazł z życzących, któryby za pomieniony majątek Kulbaki ze wsiami, dał summę wyższą od wyżej oznaczoney 2,364 rubli srebrem, oczem każdy z życzących ma się adresować do tego Rządu wciągniędnego roku, licząc od dnia 23, przeszłego miesiąca marca. Do tego dołącza się szczegółowe opisanie majątku:

Tabella o statnie folwarku Kulbaki ze wsiami Konkoli i Chwascieyki. Folwark 1, wsi 3, dworney uprawney ziemi morgow 11, siana na wozow 2, domow 7, dusz 15, panskich czynny na rok pieszey 194, z uprzężą 728, dochodu na rok sreb. rub. 118 kop. 24, oceniony w proporcyi 5. procent. sr. rub 2,364 kop. 80.

Grodzieńskiego powiatu folwark Kulbaki leży w odległości 2ch wiorst od miasta Grodna, ma sad owocowy i ogrod.

Dnia 30 kwie-nia 1823 roku.

Expedytor kolleski Sekretarz Krupowicz

Od dnia 1go nadchodzącego miesiąca lipca, zaczyna się prenumerata na drugie półrocze roku bieżącego. Cena zwyczajna: z przesyłaniem przez pocztę rubli srebrnych siedem, bez przesyłania rubli cztery kopiejek piędziesiąt. Uprasza się o prenumerowanie w czasie przyzwoitym przed pierwszym lipca: gdyż liczba exemplarzy wybijać się będzie tylko taka, jaka w dniu tym będzie liczba prenumeratorów.